

ÎNCHEIERE

16 mai 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Oleg Sternioală
Iurie Bejenaru, Mariana Pitic

examinând chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către reprezentantul Mariei Parfeni, avocatul Mihail Canțîr,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Mariei Parfeni împotriva Primăriei satului Coșernița și Primarului satului Coșernița cu privire la încasarea indemnizației în legătură cu demisionarea și pensionarea din funcția publică și repararea prejudiciului moral,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2018, prin care a fost admis apelul declarat de către Primăria satului Coșernița, a fost casă hotărârea Judecătoriei Criuleni din 21 iulie 2017 și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii,

c o n s t a t ă :

La 30 ianuarie 2017 Maria Parfeni a depus cerere de chemare în judecată împotriva Primăriei s. Coșernița și Primarului s. Coșernița cu privire la încasarea indemnizației în legătură cu demisionarea și pensionarea din funcția publică și repararea prejudiciului moral.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, la data de 31 octombrie 2016 a demisionat în legătură cu vârsta de pensionare din funcția de specialist în reglementarea problemelor financiare în cadrul Primăriei satului Coșernița, r-nul Criuleni, funcție în care a activat o perioadă de 15 ani.

A menționat reclamanta că la data de 08 decembrie 2016 s-a adresat cu cerere prealabilă în adresa Primăriei s. Coșernița prin care a solicitat acordarea indemnizației de concediere pentru vechimea în muncă de funcționar public timp de 15 ani, însă cererea adresată Primăriei Coșernița a fost restituită fără recepționare.

A considerat că prin acțiunile pârâtului și anume prin refuzul de a-i recepționa cererea, nefiind examinată mai mult de o lună, Primăria s. Coșernița i-a cauzat un prejudiciu moral în mărime de 10 000 lei.

A solicitat reclamanta Maria Parfeni obligarea Primăriei s. Coșernița să-i acorde indemnizația pentru activitatea de 15 ani în funcție publică și încasarea prejudiciului moral în sumă de 10 000 lei.

Prin hotărârea Judecătoriei Criuleni din 21 iulie 2017 a fost admisă acțiunea parțial și a fost încasat din contul Primăriei s. Coșernița în beneficiul Mariei Parfeni a

sumei de 8877 de lei, dintre care suma de 5 877 de lei cu titlu de indemnizație de concediere și suma de 3000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

În susținerea poziției prima instanță a reținut că, reclamanta ilegal a fost privată de dreptul la indemnizație, or, prin cererea din 08 decembrie 2016 reclamanta a solicitat Primăriei s. Coșernița acordarea indemnizației de concediere în legătură cu pensionarea, iar potrivit art. 42 alin. (4) din Legea cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, la demisionarea în legătură cu pensionarea din funcția publică, angajatorul este obligat să acorde indemnizația de concediere în absența cererii scrise.

Totodată, prima instanță a considerat că suma de 10 000 de lei solicitată de reclamantă cu titlu de prejudiciul moral este exagerată, constatând rezonabilă suma de 3000 de lei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2018 a fost admis apelul declarat de către Primăria s. Coșernița, a fost casată hotărârea primei instanțe și a fost emisă o nouă hotărâre de respingere a acțiunii.

Instanța de apel a reținut că la examinarea litigiului dedus judecătii urmează a fi aplicate prevederile Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public, care reglementează regimul general al funcției publice.

Astfel, instanța de apel a constata că reclamanta Maria Parfeni a demisionat la data de 31 octombrie 2016, însă nu a depus cerere scrisă anterior pentru a beneficia de dreptul la indemnizație în conformitate cu art. 42 alin. (3) și (4) al Legii cu privire la funcția publică și statutul funcționarului public.

De asemenea instanța de apel a constatat că contrar prevederilor art. 240 alin. (3) Cod de procedură civilă, prima instanță a depășit limitele pretențiilor înaintate de reclamantă, deoarece reclamanta la depunerea cererii de chemare în judecată împotriva Primăriei s. Coșernița a solicitat acordarea indemnizației în legătură cu demisionarea și pensionarea din funcție și încasarea prejudiciului moral în sumă de 10 000 de lei, iar prima instanță admițând integral acțiunea a încasat din contul Primăriei s. Coșernița în beneficiul Mariei Parfeni a sumei de 8877 de lei, dintre care suma de 5 877 de lei cu titlu de indemnizație de concediere și suma de 3000 de lei cu titlu de prejudiciu moral.

La 21 martie 2018, în termenul prevăzut de lege, reprezentantul Mariei Parfeni, avocatul Mihail Canțir a declarat recurs împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 07 februarie 2018, solicitând admiterea recursului, casarea deciziei instanței de apel și menținerea hotărârea primei instanțe.

În motivarea recursului a indicat că decizia instanței de apel este ilegală și neîntemeiată, fiind emise cu încălcarea și aplicarea eronată a normelor de drept material și anume prevederile Legii cu privire la funcția publică și statutului funcționarului public.

A susținut că începând cu data de 30 septembrie 2016 până la data de 30 octombrie 2016 s-a aflat la tratament, iar la data de 31 octombrie 2016 la prezentarea certificatului de concediu medical i s-a comunicat că deja este eliberată din funcție. Astfel, a fost în imposibilitate de a depune cerere la locul de muncă cu privire la eliberarea indemnizației care urma ai fi plătită potrivit legii.

Prin referința depusă la data de 12 aprilie 2018 Primăria s. Coșernița a solicitat considerarea recursului declarat de către Maria Parfeni ca inadmisibil, deoarece

cererea de recurs poartă un caracter declarativ nefiind posibilă determinarea aspectului de legalitate al deciziei instanței de apel ce urmează a fi supus controlului judiciar.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul este inadmisibil din următoarele motive.

În conformitate cu art. 432 din Codul de procedură civilă, părțile și alți participanți la proces sunt în drept să declare recurs în cazul în care se invocă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau a normelor de drept procedural.

Se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Temeiurile prevăzute la alin. (3) se iau în considerare de către instanță din oficiu și în toate cazurile.

În conformitate cu art. 433 lit. a) din Codul de procedură civilă, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin.(2), (3) și (4);

Completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că, recursul declarat de către reprezentantul Mariei Parfeni, avocatul Mihail Canțir, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Prin urmare, argumentele invocate în cererea de recurs sunt similare argumentelor invocate atât în prima instanță, cât și în instanța de apel și sunt expuse asupra circumstanțelor de fapt și nu de drept, cărora instanța de apel le-a dat o

apreciere corectă, având la bază cumulumul de dovezi administrate în cadrul dezbaterilor judiciare, apreciate conform art.130 Cod de procedură civilă.

Or, recursul exercitat conform secțiunii a II-a are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și procedural, verificându-se numai legalitatea deciziei, dar nu și temeinicia ei în fapt.

În acest context, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție menționează și faptul că, procedura admisibilității constă în verificarea faptului dacă motivele invocate în recurs se încadrează în cele prevăzute în art. 432 alin. (2), (3) și (4) Cod de procedură civilă.

Totodată, completul Colegiul Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție relevă că, conform jurisprudenței CEDO, recursurile trebuie să fie efective, adică să fie capabile să ofere îndreptarea situației prezentate în cerere, la fel recursul trebuie să posedă puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (cauza Purcell contra Irlandei, 16 aprilie 1991), pe când în recursul declarat de către reprezentantul Mariei Parfeni, avocatul Mihail Canțîr, asemenea aspecte nu se regăsesc.

Astfel, din considerentele menționate, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul reprezentantului Mariei Parfeni, avocatul Mihail Canțîr, ca inadmisibil.

În conformitate cu art. art. 269-270, 431 alin. (2), 433 lit. a), art. 440 alin. (1) Cod de procedură civilă, completul Colegiului Civil, Comercial și de Contencios Administrativ al Curții Supreme de Justiție

d i s p u n e:

Recursul reprezentantului Mariei Parfeni, avocatul Mihail Canțîr se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele ședinței, judecătorul

Oleg Sternioală

Judecătorii

Iurie Bejenaru

Mariana Pitic